

altså, at selve det at overleve er det vigtigste, i stedet for at se på hvordan det liv er, som barnet kommer til at leve.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg prøver at forstå, hvad det er, hr. Søren Krarup siger. Hvis jeg nu havde været en af de uheldige, som var til stede på »Estonia«, da færgen sank, hvis jeg havde mine børn med mig og jeg lå i vandet, ville det første, jeg ville gøre, være at give mine børn til et af de steder, hvor de ville komme op i en redningsbåd. Selv om jeg havde den uvished, at jeg ikke ville ane, hvor børnene ville ende henne i verden, og hvordan deres fremtid ville blive, ville jeg da ikke holde fast på dem i et koldt farvand, hvor jeg vidste, at jeg var ved at gå ned. Jeg ville da sikre mig, at mine børn i det mindste blev reddet, selv om jeg ville være usikker på, hvor deres fremtid ville ligge.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det er for en forældrekærlighed, hr. Søren Krarup snakker om. Jeg ved ikke, om det simpelt hen er, fordi det menneskesyn, som hr. Søren Krarup udtrykker, er så langt væk fra mig, at jeg har svært ved at forstå det.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Nu kan det jo være, at jeg for en gangs skyld kan få hr. Søren Krarup til at genopfriske min skolelærdom i forhold til bibelhistorie. Jeg mener at kunne huske, at der i bibelhistorien var tale om, at der var et lille barn, der netop for at blive reddet blev lagt i en sivkurv og sat ud. Der var nogle forældre, der ville sørge for, at det lille barn, som man havde meget stærke tanker om i lige netop bibelhistorien, ikke skulle slås ihjel af nogle forfærdelige mennesker. Er det ikke korrekt?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Vi venter lige lidt med svaret. Det er først fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, tænk, hvis der ikke havde været nogen mennesker, som havde taget sig af Moses i sivkurven, så var vi blevet mange spændende historier og en stor leder fattigere.

Jeg synes, vi skal være glade for, at vi har et Folketing, som lovgiver ordentligt om modtagelse af uledsagede flygtningebørn.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg bliver jo ganske rørt over den bibelhistoriske kyndighed, der nu udvises.

Må jeg erindre både fru Anne-Marie Meldgaard og fru Elisabeth Arnold om, hvordan det foregik. Det var ganske rigtigt sådan, at den grusomme egyptiske farao ville udrydde de jødiske drengebørn, og i den situation er det, at Moses' mor sætter sit barn ud på Nilen, men vel at mærke sådan, at hendes egen datter står i skjul og kan komme til, da Faraos datter siger ja til at tage barnet til sig og søger en amme. Det vil sige, at for Moses' mor er det afgørende ikke blot, at barnet bliver reddet, men også at det er hende selv, der er sammen med det og er dette barns amme. Det siger jo netop noget om, at kærligheden til éns børn ikke blot er, at man for enhver pris sætter dem ud.

Kl. 15.30

Jeg vil give hr. Kamal Qureshi ret i, at hans billede var ganske velvalgt, for hvis situationen var som ved »Estonia«, er det klart, at enhver, der kan frygte at gå ned, vil gøre alt for, at éns børn skal overleve, også selv om man selv går til.

Men jeg vil jo sige, at det er en grotesk sammenligning, når vi her har at gøre med børn, der er fra Sri Lanka, Afghanistan, Somalia og Irak, som sættes på fly for at komme til slaraffenlandet Danmark. Hvor er det dog hyklerisk, hvor er det dog usandt, og hvor er det forløjet at sammenligne denne kyniske misbrug af børn med kærligheden til sine børn, for det er det jo overhovedet ikke. Når det er sådan, er det et kynisk misbrug.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Nu er vi jo langt ude i billedkunsten. Jeg synes faktisk, at det svar, hr. Søren Krarup kom med her, er meget sammenligneligt med det, der bliver sagt og også er blevet sagt på et tidligere tidspunkt. For er vi ikke, når vi oplever, at der kommer uledsagede asylansøgere og flygtningebørn, i den samme situation som historien om Moses, hvor søsteren stod og ville tage imod? Børnene er måske netop, som hr. Søren Krarup påpeger, flygtet, sendt af sted, men de får så mulighed for at blive forenet med deres forældre eller søskende på et senere tidspunkt.

Billedlig talt er der ingen forskel på det, vi her i Danmark gerne vil gøre for den type børn og